

ΠΡΟΣΧΕΔΙΟ - ΠΛΑΙΣΙΟ ΕΙΣΗΓΗΣΗΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Κ.Ε.Α. Νέα σχέση κοινωνίας - πολιτικής

Οι κυριαρχες και κρίσιμες προτεραιότητες που αφορούν την εθνική και κοινωνική πορεία της χώρας μας στο ορατό μέλλον, η αναγνώριση, προώθηση και επίλυση των σοβαρών προβλημάτων που αντιμετωπίζει η πατρίδα μας, απαιτούν σήμερα μιά νέα ανάγνωση της ελληνικής κοινωνίας και μία νέα πρακτική από τους φορείς της. Απαιτούν σύγχρονες αναλύσεις και επιλογές και ταυτόχρονα διαδικασίες και σχέσεις που να, και να ενεργοποιούν, προβληματίζουν τον κάθε πολίτη πάνω στα καθημερινά αλλά και στα μεγάλα ζητήματα του τόπου.

Να διατυπώνουν μιά νέα σχέση μεταξύ κοινωνίας και πολιτικής μεταξύ των πολιτικών φορέων και του πολίτη, αλλά και ανάμεσα στους ίδιους τους πολιτικούς φορείς. Όστε η κοινωνική διεργασία να μην οδηγεί ούτε σε τυφλές εκτονώσεις, ούτε στην α-πολιτικοποίηση, την απόθεια, το ατομικό αδιέξοδο, αλλά αντίθετα να συντίθεται και να κατευθύνεται δημιουργικά μέσα από την πολιτική διαδικασία. Γι' αυτό και απαιτείται η διαμόρφωση και λειτουργία μιάς νέας σχέσης ανάμεσα στον πολίτη και την εξουσία, ανάμεσα στους φορείς της κοινωνικής και πολιτικής εκπροσώπησης.

Πιστεύουμε ότι η διαμόρφωση μιάς παρόμοιας σχέσης θα βοηθήσει αποφασιστικά στην ανασυγκρότηση και ενίσχυση των κοινωνικών δυνάμεων της Εθνικής Λαϊκής Ενότητας, θα συμβάλλει ταυτόχρονα στην άρση της κοινωνικής πόλωσης - η οποία δημιουργείται από τη μεταφορά στο πεδίο της κοινωνίας και των θεσμών της της κομματικής πόλωσης και αντιπαράθεσης - και στη συνέχεια στη σύγκλιση, πάνω σε ορατούς και συγκεκριμένους στόχους, που δίνουν λύσεις και προοπτικές στα καθημερινά αλλά και στα μεγάλα προβλήματα του τόπου.

θα ενδυναμώσει και θα αναβαπτίσει τελικά την ελπίδα και την πίστη του λαού για μιά ανθρώπινη και σοσιαλιστική κοινωνία, καθώς και για τις αξίες που πρέπει να την διέπουν.

Β. Η στρατηγική του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Για μας, για το ΠΑ.ΣΟ.Κ., η ανάγκη για μιά νέα δυναμική και δημιουργική σχέση μεταξύ του Κινήματος και της κοινωνίας αποτέλεσε πεδίο ευρύτατου προβληματισμού και προκάλεσε κορυφαίες αποφάσεις των Συνόδων της Κ.Ε. (18η Σύνοδος, 2η Ειδική Σύνοδος Χαλκίδας).

Για την υλοποίηση των αποφάσεων αυτών ο διάλογος με την κοινωνία και τους φορείς προσδιορίζεται ως μιά κύρια πλευρά που θα συμβάλει ουσιαστικά στον επανακαθορισμό αυτής της σχέσης.

Γι' αυτό και ο διάλογος:

- Δεν προσδιορίζεται μόνο ως διάλογος μεταξύ των πολιτικών κομμάτων. Είναι διάλογος που επιδιώκει να περιλάβει τον κάθε πολίτη, το τον κάθε θεσμοθετημένο κοινωνικό, συνδικαλιστικό, πολιτικό φορέα. Είναι "κοινωνικός" και όχι απλά "κομματικός" διάλογος.
- Αποτελεί ταυτόχρονα μια σταθερή πολιτική στρατηγική και πράξη που οφείλει να κρατά ανοικτούς και ελπιδοφόρους τους ορίζοντες της κοινωνίας, να δίνει διεξόδους και προοπτικές στις λαϊκές δυνάμεις απεγκλωβίζοντας τις από στείρες αντιπαραθέσεις και τυφλές απόλψεις.
- Να υπερβάλλει τις υπάρχουσες συνθήκες, και το κυριότερο, να αποτελεί παράγοντα διαμόρφωσης νέων ευνοϊκότερων συνθηκών. Να ξεπερνά τη διαδικασία και να αποβαίνει ουσία, διαπαιδαγωγώντας ταυτόχρονα την κοινωνία και τους φορείς της.

Γ. Από τη Σύνοδο της Χαλκίδας μέχρι σήμερα

Η πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για διάλογο και συνεργασία, εδραιωμένη πάνω σ' αυτές τις αντιλήψεις και τις αρχές, δεν ξεκινά σήμερα. Έχει ως αφετηρία την εξειδίκευση της απόφασης της Κ.Ε. του Κινήματος στη Χαλκίδα, που με τη μορφή 2 επιστολών στάλθηκε στα πολιτικά κόμματα και στον τύπο.

Η αφετηρία αυτή -παρ'όλο που δεν είχε την ανάλογη με τη σημασία της συνέχεια - αποτελεί εν τούτοις ένα καθοριστικό δεδομένο, με εγγυ-
ρότητα, αξιοπιστία και ισχύ στο σήμερα. Μπορεί κανείς να εκτιμήσει ότι τα άλλα πολιτικά κόμματα αντιμετώπισαν με δυσπιστία την πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Πιθανώς θεώρησαν ότι περιορίζεται σ'ένα στενό πλαίσιο κομματικών συννενοήσεων και συνδιαλλαγών, χωρίς ευρύτερο χαρακτήρα, ή και ακόμα εκτίμησαν ότι έρχεται σε αντίθεση με την τρέχουσα πολιτική τους στρατηγική. Γι'αυτό και ^{στις απαντήσεις τους} πρόταξαν/προϋποθέσεις και όρους που συνέβαλαν στην εμπλοκή των διαδικασιών και μετέφεραν το κλίμα της τρέχουσας κομματικής διένεξης και αντιπαράθεσης.

Ασφαλώς και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αναλαμβάνει το δικό του μερίδιο ευθυνών, γιατί έχοντας αντικειμενικά την πρωτοβουλία των κινήσεων δεν μπόρεσε να όρει αυτό το κλίμα και δεν προχώρησε σε μιά περισσότερο εξειδικευμένη πρόταση ικανή να ξεπεράσει μέσα από τα κυρίαρχα κοινωνικά της χαρακτηριστικά, και τις αντίστοιχες προτεραιότητες, το πλαίσιο της κομματικής αντιδικίας.

Σ'αυτή την ανάγκη οφείλουμε να ανταποκριθούμε σήμερα, γι'αυτό πιστεύουμε ότι ο διάλογος και η συνεργασία πρέπει να έχει ως κυρίαρχη προτεραιότητα και βάση την κοινωνία και τα ζωτικά της προβλήματα. Πρέπει και μπορεί να κινητοποιήσει τις ευρύτερες λαϊκές

δυνάμεις

δυνάμεις πάνω σε συγκεκριμένους στόχους, να ενεργοποιήσει αξιόπιστες πολιτικές διαδικασίες που θα συμβάλλουν στη συνειδητοποίηση και τη λύση των μεγάλων προβλημάτων του τόπου.

Σ' αυτό το πλαίσιο, τα πεδία διεξαγωγής του διαλόγου μπορούν να προσδιορισθούν.

- Μέσα στα θεσμοθετημένα όργανα και τους θεσμοθετημένους κοινωνικούς φορείς.
- Μεταξύ των κομμάτων
- Ανάμεσα στο Κίνημα και στο Λαό, με βάση συνεχείς προγραμματισμένες και ολοκληρωμένες διαδικασίες που ξεκινούν από το τοπικό επίπεδο και καταλήγουν σε εθνική κλίμακα.

* * *

Δ. Τα εθνικά, κοινωνικά, ιδεολογικά όρια του διαλόγου και της συνεργασίας.

1.- Είναι προφανές ότι τα μεγάλα και κρίσιμα προβλήματα που αφορούν την προάσπιση της εδαφικής μας ακεραιότητας, την προώθηση και στήριξη των κρίσιμων εθνικών μας θεμάτων, την αντιμετώπιση της - μακροπρόθεσμου χαρακτήρα - Τούρκικης απειλής απαιτούν και επιβάλλουν την Πανεθνική συσπείρωση, εγρήγορση, συνοχή και ετοιμότητα. Γι' αυτό και ο διάλογος, η κοινή στάση και δράση πάνω στα κρίσιμα αυτά προβλήματα, περιλαμβάνουν όλα τα πολιτικά κόμματα.

2.- Από την άλλη πλευρά ο διάλογος και η συνεργασία πάνω στα με-

...//.....

γάλα προβλήματα της ανεξαρτησίας, της ειρήνης, της ανάπτυξης, των θεσμών, του μαζικού κινήματος, αφορούν και περιλαμβάνουν τα δημοκρατικά και προοδευτικά κόμματα και παρατάξεις.

Γιατί παρά τις διαφορές - μερικές φορές και στρατηγικής μορφής - που τα χωρίζουν, τα κόμματα αυτά στη βάση τους εκφράζουν κοινά ή συγκλίνοντα κοινωνικά και οικονομικά συμφέροντα. Γι' αυτό και διαμορφώνονται, αντικειμενικά, τα πεδία μιάς πολιτικής σύγκλισης που μπορεί να αποτελέσει μοχλό για τη συνέχεια και ολοκλήρωση της Αλλαγής.

Ασφαλώς ο κάθε πολιτικός φορέας - ανεξάρτητα από το μέγεθος και την εμβέλεια του - διατηρεί την αυτόνομη παρουσία του και τις στρατηγικές του επιλογές. Στα πλαίσια αυτά έχει δικαίωμα να διεκδικεί τη διεύρυνση της πολιτικής του επιρροής και να αντιπαρατίθεται στα άλλα δημοκρατικά και προοδευτικά κόμματα.

Όμως ανάμεσα στις ιδιαίτερες ιστορικές καταβολές, τις διαφορετικές αντιλήψεις, τις στρατηγικές αποκλίσεις, τις διαφορετικές πρακτικές, υπάρχει η απόλυτη - και αναγνωρισμένη στη συνείδηση του απλού δημοκρατικού πολίτη - ανάγκη να υποταγούν - και όχι να καταργηθούν - οι επί μέρους αντιθέσεις ή θεμιτές διαφωνίες, μπροστά στην κυρίαρχη αντίθεση που υπάρχει ανάμεσα στην άρχουσα τάξη και το λαό. Ανάμεσα στις δυνάμεις της εξάρτησης και στις δυνάμεις που αγωνίζονται για την ανεξαρτησία και την πρόοδο. Ανάμεσα στις δυνάμεις της ολιγαρχίας και της εκμετάλλευσης και στις δυνάμεις της κοινωνικής απελευθέρωσης και δικαιοσύνης.

Γιατί αυτές είναι οι δυνάμεις που αντιπαρατίθενται στην ελληνική κοινωνία, στις τρέχουσες πολιτικές και κοινωνικές εξελίξεις, που επηρεάζουν την καθημερινή ζωή του πολίτη, και το κυριώτερο, που θα καθορίσουν το μέλλον του και την προοπτική του τόπου. Είναι καθήκον και χρέος των δημοκρατικών και προοδευτικών κομμάτων να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις των κοινωνικών δυνάμεων της αλλαγής, και να συμπαραταχθούν μέσα στους θεσμούς, προωθώντας τις κατακτήσεις των εργαζομένων, διευρύνοντας τα πλαίσια της συμμετοχής τους, θεμελιώνοντας τις νέες παραγωγικές σχέσεις.

Γιατί με βάση τη δυνατότητα αυτή των δημοκρατικών και προοδευτικών δυνάμεων και παρατάξεων, να συμπαραταχθούν και να συλλειτουργήσουν δημιουργικά μέσα στους θεσμούς είναι δυνατόν να θεμελιωθούν οι προϋποθέσεις οποιασδήποτε γενικότερης σύγκλισης ή συμπόρευσης.

Αντίθετα η όποια επιλογή υποβολής όρων ή προϋποθέσεων συμφωνιών κορυφής ως πρωταρχικού όρου, για την προώθηση της συνεργασίας και του διαλόγου, δεν αποτελεί παρά θεμελιώδη αντιστροφή, που επιχειρεί να καθυποτάξει στις πολιτικές και τις μικροκομματικές σκοπιμότητες την κοινωνική δυναμική και "μπλοκάρει" τις διεξόδους στα κρίσιμα προβλήματα του τόπου.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θεωρεί ότι ο διάλογος πρέπει να είναι ανοικτός, να περιλάβει όλα τα θέματα, να σεβασθεί τη στρατηγική και την αυτοτέλεια κάθε πολιτικού σχήματος.

Η ανοιχτή θεματολογία δε σημαίνει ενασχόληση και συζητήσεις χωρίς τέλος και χωρίς αποτέλεσμα. Πιστεύουμε ότι μπορούμε να ξεπεράσουμε το εμπόδιο αυτό προσδιορίζοντας σε κάθε μεγάλο τομέα ειδικά, επί μέρους προβλήματα, κρίσιμης σημασίας, που απαιτούν σαφή θέση, απάντηση και δέσμευση. Μέσα από τη συμφω-

νία ή τη σύγκλιση στα θέματα αυτά είναι δυνατόν να προκύψουν ευρύτεροι ορίζοντες και να διαμορφωθούν ευνοϊκότεροι όροι.

Το κυριώτερο, να υπάρξει σαφής δέσμευση από όλους για την εφαρμογή ή τη στήριξη των σημείων και των θεμάτων εκείνων όπου συγκροτείται μια συμφωνία και συναποδοχή.

Μπορούμε να περιλάβουμε στο διάλογο σημαντικές όψεις της Κυβερνητικής πολιτικής όπως είναι η οικονομία και η ανάπτυξη, τη πολιτική στρατηγική και πρακτική στους μαζικούς χώρους, στο συνδικαλιστικό κίνημα, και τη πάλη στους θεσμούς και στους κανόνες και τα κριτήρια της δημοκρατικής συνεργασίας, ή ακόμα και το θέμα του συσχετισμού των πολιτικών δυνάμεων, όπως εκφράζεται μέσα από το εκλογικό σύστημα.

Είναι προφανές, ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δε θέλει - και δεν δικαιούται να απαιτήσει από τα άλλα κόμματα να συμφωνήσουν a priori στις δικές του επιλογές. Το ίδιο προφανές είναι βέβαια ότι δεν μπορεί να απαιτηθεί από το ΠΑ.ΣΟ.Κ ως προϋπόθεση του διαλόγου η αναίρεση της πολιτικής του.

Γιαυτό πιστεύουμε ότι η ειλικρίνεια, ο αλληλοσεβασμός των απόψεων, η εμπέδωση ενός κλίματος αξιοπιστίας, επιβάλλει να αναληφθεί αμοιβαία ευθύνη και αντίστοιχες πρωτοβουλίες από όλους.

Διάλογος στα θεσμοθετημένα όργανα ή φορείς.

Α. Ο διάλογος διεξάγεται μεταξύ κομμάτων, φορέων ή παρατάξεων.

(1) - Στο Κοινοβούλιο με τη σύσταση και λειτουργία των διακομματικών επιτροπών πάνω σε κρίσιμα εθνικά ή κοινωνικά θέματα.

(2) . Στην Τοπική Αυτοδιοίκηση σ'όλες τις βαθμίδες της για τα σοβαρά προβλήματα της ανάπτυξης, της συμμετοχής, της

κατοχύρωσης, της συνεχούς αναβάθμισης του θεσμού.

- (3) . Σ' όλων των επιπέδων τις συνδικαλιστικές οργανώσεις (ΓΣΕΕ, Εργατικά Κέντρα, Ομοσπονδίες, πρωτοβάθμια σωματεία).
- (4) . Σ' όλων των επιπέδων τις αγροτοσυνεταιριστικές οργανώσεις , (ΠΑΣΕΓΕΣ, Συνεταιριστικές Ενώσεις, Συνεταιρισμούς, Αγροτικούς Συλλόγους κλπ) .
- (5) . Σ' όλους τους πολιτιστικούς και κοινωνικούς φορείς, που ζητούν μια νέα πολιτιστική ζωή, μια νέα ποιότητα ζωής και ανθρωπίνων σχέσεων και αξιών .

Β. Διάλογος μεταξύ της Κυβέρνησης με τους θεσμοθετημένους φορείς και όργανα για την επίλυση και προώθηση των άμεσων προβλημάτων, για τη χάραξη και υπεύθυνη δράση πάνω στους μακροπρόθεσμους κοινωνικούς και αναπτυξιακούς στόχους .

Τα θέματα του Διαλόγου

Συγκεκριμενοποιώντας την πρόταση μας μπορούμε να παραθέσουμε ένα ενδεικτικό πίνακα θεμάτων, που είναι δυνατό να διευρυνθούν μέσα από τη διαδικασία του διαλόγου.

1. Λειτουργία και Αναβάθμιση του Κοινοβουλίου

- * Συγκρότηση και λειτουργία διακομματικών επιτροπών
- * Νέος κανονισμός
- * Κοινοβουλευτικές επιτροπές
- * Αναβάθμιση του ρόλου του βουλευτή.

2. Οικονομία και ανάπτυξη

- * Μακροοικονομικοί στόχοι της οικονομίας
- * Πλαίσιο Αναπτυξιακής στρατηγικής
- * Δημοκρατικός προγραμματισμός, περιφερειακή ανάπτυξη
- * Επεμβάσεις στο μικροοικονομικό επίπεδο
- * Ανεργία και απασχόληση
- * Εισοδηματική πολιτική, Σταθεροποίηση, Αντιμετώπιση του προβλήματος των χαμηλόμισθων.
- * Νέες επενδύσεις στο Δημόσιο και Ιδιωτικό τομέα
- * Επέκταση της παραγωγικής βάσης
- * Κριτήρια της παραγωγικότητας
- * Λειτουργία και στόχοι των Δημοσίων Επιχειρήσεων
- * Ελληνοποίηση των προμηθειών
- * Αντιμετώπιση της παραοικονομίας
- * Σύγχρονη τεχνολογία. Αφομοίωση
- * Προβληματικές επιχειρήσεις. Προοπτική
- * Κοινωνικοποιήσεις. Εποπτικά Συμβούλια. Ο ρόλος της συμμετοχής των εργαζομένων.
- * Αυτοδιαχείριση

3. ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

- Κατοχύρωση θεσμών
- Πάταξη γραφειοκρατίας, σχέσεις με πολίτη
- Αύξηση παραγωγικότητας
- Δημιουργία στελεχών διοίκησης
- Εκδημοκρατισμός

- Καθιέρωση πάγιων κανόνων προσλήψεων στο δημόσιο
- Καθιέρωση πάγιων κριτηρίων και κανόνων μεταθέσεων
- Ηλεκτρονική τεχνολογία, πληροφορική και διοίκηση
- Η αποδυνάμωση του κράτους με την ενίσχυση των αντιπροσωπευτικών και των άμεσων θεσμών δημοκρατίας και λαϊκής συμμετοχής.

4. Κοινωνική πολιτική

- * Ολοκλήρωση του Ε.Σ.Υ.
- * Πρόνοια. Κάλυψη όλου του πληθυσμού
- * Εθνική σύνταξη
- * Ξευγίσανση ασφαλιστικών οργανισμών
- * Στεγαστική πολιτική
- * Οργάνωση και λειτουργία των σύγχρονων πόλεων
- * Περιβάλλον και ανάπτυξη

5. Νεολαία - Παιδεία

- * Λειτουργία των εκπαιδευτικών θεσμών
- * Νέο περιεχόμενο σπουδών
- * Σύνδεση εκπαίδευσης και παραγωγής
- * Ανεργία
- * Καταπολέμηση ναρκωτικών. Αντιμετώπιση AIDS
- * Το πρόβλημα της υποδομής
- * Εκδητικός και φοιτητικός συνδικαλισμός
- * Φοιτητικές εστίες
- * Στρατιωτική θητεία

* Ελεύθερος χρόνος. Πολιτισμός. Αθλητισμός

* Εθνικό Συμβούλιο Νεολαίας και καταστατικός Χάρτης Νεολαίας

6. ΜΑΖΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

- Η κρίση στη ΓΣΕΕ. Αρχές και διαδικασίες άρσης.
- Ο ρόλος του μαζικού κινήματος. Ο αναπτυξιακός, ταξικός, διεκδικητικός του χαρακτήρας.
- Ο ρόλος του μαζικού κινήματος στους νέους θεσμούς: Στην παραγωγική διαδικασία, στην Παιδεία, στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, στις μορφές μιας νέας κοινωνικής οργάνωσης, στα νέα κοινωνικά κινήματα.

7. Η ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ - ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

- Ραδιοτηλεόραση και κοινωνία
- Ραδιοτηλεοπτικά μέσα και νέα τεχνολογία
- Τύπος, δεδομένα και προοπτικές.

8. ΕΘΝΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ

- Προάσπιση - κατοχύρωση της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας.
- Η Τουρκική απειλή και οι ελληνοτουρκικές σχέσεις.
- Η προώθηση της πολιτικής της εθνικής ανεξαρτησίας.
- οι πρωτοβουλίες της χώρας μας για την Ειρήνη. (Βαλκανική, πρωτοβουλίες των 6).

9. Η ΕΥΘΥΝΗ - ΟΙ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΕΣ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ

Είναι ανάγκη να κατανοήσουμε συνολικά ως ΠΑ.ΣΟ.Κ. (Κίνημα και Κυβέρνηση) ότι η πρόταση για διάλογο και συνεργασία, πρέπει να αποτελέσει μια συντονισμένη και ολοκληρωμένη δικιά μας πρωτοβουλία και παρέμβαση, που θα δώσει το πολιτικό της στίγμα στις εξελίξεις.

Γιατί σε τελική ανάλυση ο Πολιτικός Λόγος του ΠΑΣΟΚ κυριαρχεί στην ελληνική κοινωνία, όχι φυσικά με την έννοια της επιβολής, αλλά της δυνατότητας του να εκφράζει τις σημερινές εθνικές και κοινωνικές προτεραιότητες, να δίνει απαντήσεις και λύσεις στα καθημερινά προβλήματα, να διαμορφώνει νέες αξίες και νέους τρόπους σκέψης.

Γι αυτό και ο διάλογος, είτε από τα μέσα μαζικής επικοινωνίας και ενημέρωσης, είτε μέσα στο μαζικό κίνημα και τους φορείς του, καταλήγει πάντα να επικυρώνει τις θέσεις μας και τις επιλογές μας.

Στη σημερινή συγκυρία είναι απαραίτητο να δημιουργηθεί και να εδραιωθεί ένα πολιτικό κλίμα αξιοπιστίας και εμπιστοσύνης, που θα συναρτηθεί όχι από νέες εξαγγελίες και μέτρα, αλλά μέσα από την συντονισμένη, προγραμματισμένη και ιεραρχημένη παρέμβασή μας στις εξελίξεις.

Όσο αφορά την Κυβερνητική πολιτική και φυσιογνωμία η δημιουργία αυτού του κλίματος συναρτάται:

- Με τη σαφή ιεράρχηση των συγκεκριμένων και των άμεσων στόχων και επιλογών μας που θα υλοποιηθούν σε τακτό και ανακοινώσιμο διάστημα.
- Με την άμεση προώθηση βασικών επιλογών μας που θα επαναδιατυπώσουν τη σχέση Κοινωνίας - Κράτους (προσλήψεις στο Δημόσιο, Εκκλησιαστική Περιουσία κλπ)

Όσο αφορά το Κίνημα οφείλει να συνδιάσει τη συνολική πορεία ανασυγκρότησης, όπως καθορίζεται στις αποφάσεις της ΚΕ του ΠΑΣΟΚ με διαδικασίες και παρεμβάσεις που θα έχουν ως μόνιμο περιεχόμενο το διάλογο με το λαό και τους κοινωνικούς φορείς. Η διοργάνωση των αναπτυξιακών συνεδρίων κατά νομό, οι προγραμματισμένες εκδηλώσεις και συζητήσεις πάνω σε κρίσιμα προβλήματα της οικονομίας και της ανάπτυξης, της κοινωνικής και πολιτιστικής ζωής, της ανεξαρτησίας και της ειρήνης στα οποία

θα συμμετάσχουν οι ζωντανές λαϊκές δυνάμεις και θα εκφράζονται όλες οι απόψεις, πιστεύουμε ότι θα συμβάλουν αποφασιστικά και αποτελεσματικά σ' αυτή την κατεύθυνση.

10. Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΑΝΟΙΧΤΟΣ ΣΤΟ ΛΑΟ

Ο διάλογος πρέπει να είναι διαφανής και ανοιχτός στο λαό, ώστε ο καθένας τοποθετείται υπεύθυνα και δεσμευτικά απέναντι στα προβλήματα. Αυτή η προϋπόθεση πρέπει να εξασφαλίζεται σε κάθε περίπτωση ανάλογα με τις δυνατότητες που υπάρχουν.

Ειδικότερα από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης είναι δυνατόν να διοργανωθούν συζητήσεις με θέματα:

- Η ανεργία
 - Η πορεία των πανεπιστημίων μας
 - Η πορεία της ανάπτυξης της χώρας.
 - Τα ζητήματα κατανομής εισοδημάτων και φόρων
 - Η παραοικονομία στην Ελλάδα.
 - Οι Συνεταιρισμοί και η αγροτική ανάπτυξη
 - Οι επενδυτικές πρωτοβουλίες στο 1987
- Ακόμα μπορούν να γίνουν έρευνες - συζητήσεις από τον Τύπο με εκπροσώπους κομμάτων ή φορέων σε θέματα όπως:
- Η Εθνική συμφιλίωση. Από τη θεωρία στην πράξη
 - Η πορεία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης
 - Ο ρόλος του συνδικαλιστικού κινήματος. Ποιές οι σημερινές προτεραιότητες
 - Η τεχνολογική μας ανεξαρτησία.
 - Η Παιδεία και η ανάπτυξη
 - Η σημερινή ελληνική κοινωνία - Διαπιστώσεις - διέξοδοι